

[Mølgaard.]

misk art, nemlig dette, at rentefoden er for høj. Så længe rentefoden er så høj, som den er, kan det ikke bringes til at løbe rundt med disse investeringsprojekter, som egentlig i sig selv kan forekomme fornuftige. Så er vi jo helt tilbage ved de fundamentale problemer for det danske samfund, nemlig dette, at tingene ikke kan løbe rundt, at produktion og sund udvikling går i stå, fordi renten er for høj. Det må der gøres noget ved, for ellers får vi ikke nogen af vores problemer løst i det danske samfund, ellers går det galt. Løsningsmodeller foreligger, og der må tages fat, for at det bliver til realiteter fremfor blot papirteorier.

Der var i det sidste, jeg nævnte, nogle VS-forslagskommentarer. Jeg skal dertil føje en lille VVS-kommentar, nemlig til isoleringssagen, som jo er særdeles væsentlig. Netop isoleringssagen er et eksempel på, hvordan man ved at begunstige dem, der kan selv, i høj grad skaber en skæv udvikling ved ud fra en i og for sig fornuftig filosofi om, at vi må gøre dette eller hint, at gavne dem, der ville gøre det i forvejen, medens dem, der sidder i de små lejligheder, der er utætte, så de trænger til isolering i alvorlig grad, sker der intet til fordel for, for de har ikke de midler, der er fornødne, for at de kan opnå deres statstilskud.

Jeg skal føje en sidste, mere generel bemærkning til mit indlæg. Der er brug for indgreb, justeringer og styringer på det overordnede, det politiske, plan for at få en fornuftig energipolitik i dette land, og de klart dechifrerede enkeltspørgsmål bør i respekt for den grundlov, vi nu snart har haft delvis uændret i 128 år, og som åndeligt set fremfor alt gav os folkestyret, afgøres af folket. Dette danske folk bør gøre sig klart, at restriktioner, påbud, rationeringer samt nye tekniske vidundere, indført eller ej, alt sammen først får en betydning, hvis vi har en rimelig fordelingspolitik i vort land, og har vi ikke det, ja, så kan selv fremskridt teknisk set føre til fattigdom socialt set. Det udviklingsmønster er alt for kendt i dette lille land i Skandinavien, og det at bryde dette mønster er nok det, dette folketing bør ofre alermest energi på, også for at få en fornuftig energipolitik i det danske samfund.

Steen Folke (VS):

Da vores energipolitiske ordfører, hr. Wilhjelm, har travlt med at gøre, hvad han kan,

for at sabotere det ejerlejlighedsforlig, der er indgået, skal jeg i stedet komme med nogle kommentarer til handelsministerens energipolitiske redegørelse.

Denne redegørelse viser trods alt, at regeringen i det forløbne års tid, siden energiplanen blev fremlagt, har flyttet sine teltpæle en hel del. Jeg tænker selvfølgelig bl. a. på, at atomkraften unægtelig i handelsministerens redegørelse indtager en yderst beskedene og marginal plads, sammenlignet med den placering, som atomkraften havde i regeringens energiplan. Jeg tænker derudover på, at der er tale om, at man har fundet ud af, at det var rimeligt at fremskynde en del af de energibesparende foranstaltninger, som lå i regeringens energiplan. Det skal ikke være nogen hemmelighed, at netop VS faktisk på et tidligere tidspunkt har foreslået, at man i det hele taget fremskyndede væsentlige dele af denne energiplan, også dele, som ikke ligger i det, der nu er regeringens planlægning på området.

Der kunne nævnes andre ting, hvor der er sket en udvikling, som trods alt er gået i en for os at se positiv retning, men samtidig må det siges, at handelsministeren går forsigtigt til værks, går på kattepoter omkring visse spørgsmål, hvor man måske kunne komme til at genere nogen. Det ser ud til bl. a. at være problemet ikke at komme til at genere veletablerede kapitalinteresser. Derfor tales der meget forsigtigt om at gå ind på energiområdet med en offentlig deltagelse i det. Det er også spørgsmålet om i det hele taget ikke at gribe ind over for mere fundamentale mekanismer i hele samfundssystemet. Den redegørelse, vi nu skal tage stilling til, indebærer jo ikke på nogen punkter overhovedet noget egentligt brud med det velkendte samfundssystem. Det vil jeg godt sige lidt om, for der er ingen tvivl om, at hvis de energimæssige problemer skulle finde en virkelig tilfredsstillende løsning, så forudsatte det et afgørende brud med det samfundssystem, vi lever under.

Kapitalismen indebærer et vældigt spild af ressourcer. Jeg tænker her på flere ting. En masse af det, der produceres under kapitalismen, er noget bras. Det er ting, der er beregnet på at skulle smides væk. Det er ting, der ikke har nogen fornuftig anvendelse. Det er ting med indbygget slitage. Det er ting, hvor man lægger vægt på, at der hele tiden skal komme nye modeller år efter år, sådan at man kan ud-